

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ Α4 ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

Ταχ. Δ/ση: Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κωδ. : 17671, Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 213 1604 562

FAX : 213 1604 567

ΚΑΛΛΙΘΕΑ 14.05.2018

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ: 2382

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως ισχύει.

β. Της παρ. 3 του άρθρου 47 του ν. 4331/2015 (ΦΕΚ Α' 69).

γ. Του άρθρου 11 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β' /22.03.2017) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*»

δ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ 1440 /τ. Β' /27.04.2017) «*Εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (Ειδική Διοικητική Διαδικασία – Ενδικοφανής προσφυγή)*, καθορισμός λεπτομερειών για τη λειτουργία της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.), την εφαρμοστέα διαδικασία και τον τρόπο έκδοσης των αποφάσεων αυτής και ρύθμιση ζητημάτων καταβολής και αναστολής καταβολής του οφειλόμενου ποσού σε περίπτωση άσκησης ενδικοφανούς προσφυγής».

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την αριθμ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759 / τ. Β' / 01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

4. Την από 12.01.2018 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του, Α.Φ.Μ., κατοίκου ΠΕΙΡΑΙΩΣ, οδός, κατά της υπ' αριθ./**07.12.2017** Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος, διαχειριστικής περιόδου 01.01 – 31.12.2011, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΓΛΥΦΑΔΑΣ, και τα προσκομιζόμενα με αυτή σχετικά έγγραφα.

5. Την ως άνω οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΓΛΥΦΑΔΑΣ, της οποίας ζητείται η ακύρωση, καθώς και τη σχετική έκθεση ελέγχου.

6. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α4, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 12.01.2018 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του, Α.Φ.Μ., η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την υπ' αριθ./07.12.2017 Οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος, διαχειριστικής χρήσης 2011, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΓΛΥΦΑΔΑΣ, επιβλήθηκε σε βάρος του (ο οποίος απεβίωσε την 24.07.2016), ποσό φόρου εισοδήματος 9.440,28 €, πλέον 11.328,34 € (πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας), πλέον εισφορά αλληλεγγύης ποσού 801,87 €, και συνολικά 21.570,49 €.

Από τα στοιχεία του φακέλου της υπόθεσης προκύπτουν τα εξής:

- ✓ Στις 24.07.2016 απεβίωσε ο με κληρονόμους τη σύζυγό του και τον
- ✓ Στις 28.07.2016 απεβίωσε η σύζυγός του, η οποία με την/11.09.2012 Δημόσια Διαθήκη της κατέλειπε ως κληρονόμους τον και τον

Η ως άνω διαφορά φόρου προέκυψε διότι, στα πλαίσια γενόμενου ελέγχου στα εισοδήματα του (ο οποίος απεβίωσε την 24.07.2016), κατόπιν των υπ' αρ./13,/15 και/17 εντολών ελέγχου ΣΔΟΕ και του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΓΛΥΦΑΔΑΣ για την διενέργεια μερικού ελέγχου φορολογίας εισοδήματος καθώς και λοιπών φόρων, τελών και εισφορών για τις περιόδους 01.01.2000 - 31.12.2011, διαπιστώθηκε βάσει της 07.12.2017 Έκθεσης Ελέγχου Φορολογίας Εισοδήματος της ίδιας ως άνω φορολογικής αρχής, προσαύξηση περιουσίας από καταθέσεις χρηματικών ποσών, για τα οποία δεν αποδείχθηκε η πηγή και η αιτία προέλευσής τους ή ότι τα ποσά αυτά φορολογήθηκαν ή απαλλάχθηκαν νόμιμα του φόρου, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις διατάξεις της παρ.3 του άρθρου 48 του ν.2238/94. Ειδικότερα, ο έλεγχος διενεργήθηκε στον ανωτέρω, συνέπεια της από 14.09.2012 εντολής διενέργειας προκαταρκτικής εξέτασης του Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος λαμβάνοντας υπόψη το ηλεκτρονικό αρχείο (CD) που παραδόθηκε από τον κ. Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος σε εκτέλεση της Α.Β.Μ. ΟΙΚ.ΣΔ ΠΕ/2012 Εισαγγελικής παραγγελίας το οποίο περιελάμβανε κινήσεις τραπεζικών λογαριασμών στους οποίους εμφανίζεται ο ως άνω να είναι κάτοχος κατά τις ελεγχόμενες διαχειριστικές περιόδους, καθώς και της Εφαρμογής Αυτοματοποίησης Προσαύξησης Περιουσίας.

Ο έλεγχος αφού έλαβε υπόψη του όλα τα στοιχεία που είχε στην διάθεση του, τις απόψεις των κληρονόμων του θανόντα καθώς και του προσφεύγοντα, όπως αυτές αποτυπώθηκαν στο με αριθμό πρωτοκόλλου/20.11.2017 υπόμνημα του κατέληξε στο συμπέρασμα ότι συντρέχει η εφαρμογή των διατάξεων της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/94, δηλαδή λογίζονται ως εισόδημα προερχόμενο από ελευθέρια επαγγέλματα τα κάτωθι ποσά ανά χρήση:

ΟΙΚ ΕΤΟΣ	ΧΡΗΣΗ	ΑΠΟΚΡΥΒΕΙΣΑ ΦΟΡ. ΥΛΗ
2007	2006	141.544,99
2008	2007	117.450,91
2009	2008	19.520,19
2010	2009	40.250,61
2011	2010	4.031,06
2012	2011	32.184,08

Από τον διενεργηθέντα έλεγχο συντάχθηκε η από 07.12.2017 έκθεση μερικού ελέγχου γραφείου Φορολογίας Εισοδήματος και εκδόθηκε στο όνομα του θανόντος, η με αρ./07.12.2017 Οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος, διαχειριστικής χρήσης 2011.

Η εν λόγω πράξη εκδόθηκε επ' ονόματι του αποβιώσαντος που απεβίωσε στις 24.07.2016 και επί αυτής ως αλληλέγγυα πρόσωπα – κληρονόμοι, αναγράφονται:, Α.Φ.Μ., Δ/νση Τ.Κ. 18539, με νόμω υπόχρεους: 1., Α.Φ.Μ., Δ/νση Α.Φ.Μ., Δ/νση

Κατά της πράξης αυτής ο, υπέβαλε ενώπιον της υπηρεσίας μας την παρούσα ενδικοφανή προσφυγή.

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση /τροποποίηση της παραπάνω Πράξης, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΓΛΥΦΑΔΑΣ., προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους:

1. ουδεμία σχέση είχα με το αποβιώσαντα και ουδεμία ανάμειξη και γνώση για τα εισοδήματά του, τις πηγές από τις οποίες εισέπραττε και τον τρόπο διαχείρισης των εισοδημάτων του, προέβης δε και σε αποποίηση κληρονομιάς.
2. ουδεμία ευθύνη γεννάται σε μένα να ανταποκριθώ στους φόρους, και ουδεμία ευθύνη φέρω
3. η προσβαλλόμενη πράξη πρέπει να ακυρωθεί και να παραπεμφθεί στη Διοίκηση, ώστε να διερευνήσει τις αιτιολογίες εκάστης συναλλαγής, ως με το υπόμνημά μου ζήτησα, και επειδή η Διοίκηση δεν προέβη σε τέτοιο έλεγχο, μου στέρησε το δικαίωμα αποτελεσματικής προσφυγής που εγγυάται το άρθρο 13 της κυρωθείσας με το Ν.Δ, 53/74 και εχούσας υπερνομοθετική ισχύ Ευρωπαϊκής Συμβάσεως Δικαιωμάτων του Ανθρώπου
4. οι καταθέσεις του αποβιώσαντος στους τραπεζικούς του λογαριασμούς σε ελληνικές τράπεζες δεν αποτελούν νέα στοιχεία, και οι χρήσεις μέχρι τη περίοδο 2011 έχουν παραγραφεί

Επειδή, οι διατάξεις του ν. 4174/2013, ορίζουν, ότι:

Άρθρο 36 παραγραφή

“1. Η Φορολογική Διοίκηση μπορεί να προβεί σε έκδοση πράξης διοικητικού, εκτιμώμενου ή διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εντός πέντε (5) ετών από τη λήξη του έτους εντός του οποίου λήγει η προθεσμία υποβολής δήλωσης. Στις περιπτώσεις που για κάποια φορολογία προβλέπεται η υποβολή περισσότερων δηλώσεων, η έκδοση της πράξης του προηγούμενου εδαφίου μπορεί να γίνει εντός πέντε (5) ετών από τη λήξη του έτους εντός του οποίου λήγει η προθεσμία υποβολής της τελευταίας δήλωσης”.

Άρθρο 72 μεταβατικές διατάξεις

“§11. Διατάξεις περί παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου να κοινοποιεί φύλλα ελέγχου και πράξεις προσδιορισμού φόρου, τελών, εισφορών, προστίμων, προίσχύουσες του άρθρου 36 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, εξακολουθούν να έχουν εφαρμογή για τις χρήσεις, τις περιόδους, τις υποθέσεις και τις φορολογικές υποχρεώσεις τις οποίες αφορούν. Κατ' εξαίρεση, οι διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 36 εφαρμόζονται και για περιπτώσεις φοροδιαφυγής, η οποία διαπράχθηκε πριν την εφαρμογή του Κώδικα, εάν, κατά τη θέση αυτού σε ισχύ, το δικαίωμα του Δημοσίου δεν έχει παραγραφεί.

Επειδή με τις διατάξεις του άρθρου 84 του ν. 2238/1994 (Α' 151) ορίζεται ότι: “1) Η κοινοποίηση φύλλου ελέγχου, κατά τις διατάξεις του άρθρου 69, δεν μπορεί να γίνει μετά την πάροδο πενταετίας από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο λήγει η προθεσμία για την επίδοση της δήλωσης, 2) ... 3) ... 4) Το δικαίωμα του Δημοσίου για την ενέργεια αρχικής ή συμπληρωματικής φορολογικής εγγραφής και την επιβολή φόρων, πρόσθετων φόρων, για φορολογικές παραβάσεις, παραγράφεται μετά την πάροδο δεκαετίας, εφόσον η μη ενάσκηση του, έστω και κατά ένα μέρος, οφείλεται: α) ..., β) Σε οποιαδήποτε από τις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 68, ανεξάρτητα από το εάν έχει εκδοθεί και κοινοποιηθεί ή όχι, αρχικό φύλλο ελέγχου», όπως η περίπτωση β' αντικαταστάθηκε με την παρ. 6 του άρθρου 13 του Ν. 3522/2006 (Α' 276) και σύμφωνα με το άρθρο 39 του ίδιου νόμου ισχύει για φύλλα ελέγχου που εκδίδονται από 22/12/2006 και μετά”.

Με την ΠΟΛ 1052/15-03-2007, διευκρινίστηκε ότι “Με τις διατάξεις αυτές το δημόσιο διατηρεί το δικαίωμα να προβεί σε έκδοση και κοινοποίηση φύλλου ελέγχου και στην περίπτωση που δεν έχει εκδοθεί αρχικό φύλλο ελέγχου, όταν τα συμπληρωματικά στοιχεία περιέλθουν σε γνώση της φορολογικής αρχής μετά την πάροδο της προβλεπόμενης αρχικά παραγραφής. Διευκρινίζεται, ότι το φύλλο ελέγχου που θα εκδοθεί στις περιπτώσεις αυτές θα αφορά μόνο τη φορολογητέα ύλη που προκύπτει από τα συμπληρωματικά στοιχεία,...”

Επειδή με τις διατάξεις του άρθρου 68 § 2 του ν. 2238/1994 (Α' 151) ορίζεται ότι: *“Φύλλο ελέγχου και αν ακόμη έγινε οριστικό, δεν αποκλείει την έκδοση και κοινοποίηση συμπληρωματικού φύλλου ελέγχου, αν: α) από συμπληρωματικά στοιχεία, που περιήλθαν με οποιονδήποτε τρόπο σε γνώση του προϊσταμένου της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας, εξακριβώνεται ότι το εισόδημα του φορολογουμένου υπερβαίνει αυτό που έχει περιληφθεί στο προηγούμενο φύλλο ελέγχου ή β) Στις πιο πάνω περιπτώσεις το νέο φύλλο ελέγχου εκδίδεται για το άθροισμα του εισοδήματος που προκύπτει από το προηγούμενο φύλλο ελέγχου, καθώς και αυτού που εξακριβώθηκε με βάση τα πιο πάνω στοιχεία”*.

Επειδή οι διατάξεις του άρθρου 11 του ν. 3513/2006 (Α' 265), του άρθρου 29 του ν. 3697/2008 (Α' 194), του άρθρου 10 του ν. 3790/2009 (Α' 143) και του άρθρου 82 του ν. 3842/2010 (Α' 58) περί παρατάσεων της παραγραφής (αρχικής ή παραταθείσης) αντίκεινται στις εξειδικεύουσες την (απορρέουσα από την αρχή του κράτους δικαίου) αρχή της ασφάλειας δικαίου διατάξεις των παρ. 1 και 2 του άρθρου 78 του Συντάγματος, διότι παρατείνουν την προθεσμία παραγραφής φορολογικών αξιώσεων του Δημοσίου αναγομένων σε ημερολογιακά έτη προγενέστερα του προηγούμενου της δημοσιεύσεως των σχετικών νόμων ετών. **{ΣτΕ 1738/2017}**

Επειδή και οι διατάξεις του άρθρου 12§7 του ν. 3888/2010, του άρθρου 18§2 του ν. 4002/2011 και του άρθρου δεύτερου §1 του ν. 4098/2012 αντίκεινται στις εξειδικεύουσες την αρχή της ασφάλειας δικαίου διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 78 του Συντάγματος, διότι παρατείνουν την προθεσμία παραγραφής φορολογικών αξιώσεων του Δημοσίου αναγομένων σε ημερολογιακά έτη προγενέστερα του προηγούμενου της δημοσιεύσεως των σχετικών νόμων ετών. **{ΣτΕ 2932/2017}**

Επειδή με τις ΣτΕ 1738/2017 και ΣτΕ 2932/2017 Αποφάσεις κρίθηκαν ως αντισυνταγματικές οι ανωτέρω διατάξεις των νόμων που προέβλεπαν παράταση της παραγραφής, διότι παρέτειναν την προθεσμία παραγραφής φορολογικών αξιώσεων του Δημοσίου αναγομένων σε ημερολογιακά έτη προγενέστερα του προηγούμενου της δημοσιεύσεως των σχετικών νόμων ετών.

Επειδή περαιτέρω, με τις υπ' αριθμ. ΣτΕ 2934, 2935/2017 (Β' τμ.) αποφάσεις, κρίθηκε ότι τα υπόλοιπα ή/και οι κινήσεις των τραπεζικών λογαριασμών του φορολογούμενου στην ημεδαπή, δεν αποτελούν «συμπληρωματικά στοιχεία», ικανά να δικαιολογήσουν την επιμήκυνση της προθεσμίας παραγραφής πέραν της πενταετίας, σύμφωνα με το άρθρο 84§4 περιπτ. β', σε συνδυασμό με το άρθρο 68 § 2 περιπτ. α' του ΚΦΕ.

Επειδή με την ΠΟΛ. 1194/05-12-2017 εγκύκλιο του Διοικητή της ΑΑΔΕ, διευκρινίστηκε μεταξύ των άλλων ότι: *“οι πληροφορίες που έχουν περιέλθει στη Φορολογική Διοίκηση από την αλλοδαπή, συνιστούν συμπληρωματικά στοιχεία, εφόσον, αφενός, η Φορολογική Διοίκηση αποδεδειγμένα δεν είχε και δικαιολογημένα δεν μπορούσε να τις έχει υπόψη της κατά την αρχική πενταετή προθεσμία παραγραφής, και, αφετέρου, διαπιστώνεται από τον έλεγχο μη δηλωθείσα φορολογητέα ύλη με βάση τα στοιχεία αυτά. Συνεπώς, δε θεωρείται πληροφορία από την αλλοδαπή και ως εκ τούτου δε συνιστά συμπληρωματικό στοιχείο, η πληροφορία, η οποία περιέρχεται σε γνώση της φορολογικής αρχής μέσω της επεξεργασίας του ημεδαπού τραπεζικού λογαριασμού ή από στοιχεία που προσκομίζει ο φορολογούμενος κατά την επεξεργασία του ημεδαπού τραπεζικού λογαριασμού και αφορούν τις ως άνω πληροφορίες (χρηματοοικονομικά προϊόντα κ.λπ.). Τέτοια είναι η περίπτωση ύπαρξης τραπεζικού λογαριασμού αλλοδαπής που τροφοδοτήθηκε από λογαριασμούς της ημεδαπής (εξερχόμενο έμβασμα) ή τροφοδότησε λογαριασμούς της ημεδαπής (εισερχόμενο έμβασμα)”*.

Επειδή στην προκείμενη περίπτωση οι πρωτογενείς καταθέσεις που καταλογίστηκαν, προέρχονται από λογαριασμούς της ημεδαπής, ΔΕΝ αποτελούν μεν, συμπληρωματικά στοιχεία, αλλά το δικαίωμα του Δημοσίου προς επιβολή φόρου σε βάρος του για το οικ. έτος 2012 δεν έχει υποπέσει σε παραγραφή, καθόσον η προσβαλλόμενη πράξη εκδόθηκε στις 07.12.2017, ήτοι μέσα στην προθεσμία της πενταετούς παραγραφής (31η Δεκεμβρίου του έτους 2017), όπου συμπληρώνεται ο χρόνος της πενταετούς

παραγραφής σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 84 § 1 του ν. 2238/1994, και ως εκ τούτο ο ισχυρισμός του προσφεύγοντα δεν ευσταθεί και απορρίπτεται ως νόμω και ουσία αβάσιμος.

Επειδή, με το άρθρο 48 § 3 του Ν. 2238/1994 όπως αυτό τροποποιήθηκε με το άρθ. 15 § 3 του Ν. 3888/2010, ορίζεται ότι “Ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθερίων επαγγελματιών λογίζεται και κάθε εισόδημα που δεν μπορεί να υπαχθεί σε κάποια από τις κατηγορίες Α' έως Ζ' της παρ. 2 του άρθρου 4. Σε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία, ο φορολογούμενος μπορεί να κληθεί να αποδείξει είτε την πραγματική πηγή ή αιτία προέλευσής της είτε ότι φορολογείται από άλλες διατάξεις είτε ότι απαλλάσσεται από το φόρο με ειδική διάταξη, προκειμένου αυτό να μην φορολογηθεί ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθερίων επαγγελματιών της χρήσης κατά την οποία επήλθε η προσαύξηση”.

Επειδή στην εγκύκλιο 1095/2011 §§ 1, 2, 11 μεταξύ άλλων αναφέρεται ότι: “1. Με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 15 του ν.3888/2010, Φ.Ε.Κ. 175/Α' 30-9-2010, προστέθηκε εδάφιο στην παράγραφο 3 του άρθρου 48 του Κ.Φ.Ε. ν.2238/1994, ως εξής: « Σε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία, ο φορολογούμενος μπορεί να κληθεί να αποδείξει είτε την πραγματική πηγή ή αιτία προέλευσής της, είτε ότι φορολογείται από άλλες διατάξεις, είτε ότι απαλλάσσεται από το φόρο με ειδική διάταξη, προκειμένου αυτό να μην φορολογηθεί ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθερίων επαγγελματιών της χρήσης κατά την οποία επήλθε η προσαύξηση.

2. Στη σχετική εισηγητική έκθεση του ν.3888/2010 αναφέρεται ότι με τις νέες αυτές διατάξεις καθορίζεται ποιος έχει το βάρος απόδειξης επί εισοδήματος του οποίου δεν προκύπτει σαφώς η πηγή ή αιτία προέλευσης και το οποίο σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις (άρθρα 4 και 48 του ν.2238/1994) λογίζεται ως εισόδημα προερχόμενο από ελευθέρια επαγγέλματα. Αν και από την ισχύουσα διάταξη θα μπορούσε να υποστηριχθεί ότι προέκυπτε χωρίς αμφιβολία το γεγονός ότι ο φορολογούμενος υποχρεούται να αποδείξει την πραγματική πηγή ή αιτία του εισοδήματος του, δεδομένου ότι η ισχύουσα διάταξη χρησιμοποιεί το ρήμα «λογίζεται», εντούτοις για την άρση κάθε αμφιβολίας με την προσθήκη του εδαφίου αυτού στην παράγραφο 3 ορίζεται αυτό πλέον και ρητά.

3. Οι διατάξεις αυτές αναφέρονται σε οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας, που προέρχεται από άγνωστη πηγή και αιτία προέλευσης, ή πρόκειται για προσαύξηση περιουσίας που δεν προκύπτει από διαρκή και σταθερή πηγή και καθορίζεται ότι ο φορολογούμενος, εφόσον κληθεί, φέρει το βάρος της απόδειξης για την πηγή ή την αιτία προέλευσης ή ότι η εν λόγω προσαύξηση φορολογείται με συγκεκριμένες διατάξεις, ή ότι απαλλάσσεται με ειδική διάταξη. Σε περίπτωση που οι αποδείξεις δεν είναι ικανοποιητικές, η οποιαδήποτε προσαύξηση της περιουσίας χαρακτηρίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από ελευθέρια επαγγέλματα.

4. Η προσαύξηση της περιουσίας μπορεί να αναφέρεται σε κινητή ή ακίνητη περιουσία οποιασδήποτε μορφής, οικοπέδα, σπίτια, αυτοκίνητα, σκάφη, αεροσκάφη, πάσης φύσεως χρεόγραφα, (μετοχές, τοκομερίδια), καταθέσεις, κλπ.

5. Κατά την εφαρμογή αυτών των διατάξεων, για κάθε υπόθεση που ελέγχεται, πιθανόν να προκύπτουν συγκεκριμένα προβλήματα, τα οποία πρέπει να ελέγχονται και να αντιμετωπίζονται το κάθε ένα ξεχωριστά και μεμονωμένα με τις δικές του ιδιαιτερότητες....

6...10. Οι παραπάνω διατάξεις ισχύουν για υποθέσεις που η προσαύξηση περιουσίας προέκυψε πριν ή μετά τις 30-9-2010 ημερομηνία ψήφισης του σχετικού νόμου, και η έκδοση των καταλογιστικών πράξεων γίνεται μετά τις 30-9-2010

....

11. Η οποιαδήποτε προσαύξηση της περιουσίας φορολογείται στη χρήση που διαπιστώνεται από τον έλεγχο ότι επήλθε η προσαύξηση αυτής. Ο φορολογούμενος δύναται να αποδείξει ότι ο χρόνος αυτός είναι διάφορος από αυτόν που διαπιστώθηκε από τον έλεγχο.”

Επειδή σύμφωνα με την ΠΟΛ 1095/2011 Υπ.Οικ. οι διατάξεις αυτές αναφέρονται σε οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας, που προέρχεται από άγνωστη πηγή και αιτία προέλευσης, ή πρόκειται για προσαύξηση περιουσίας που δεν προκύπτει από διαρκή και σταθερή πηγή και καθορίζεται ότι ο

φορολογούμενος, εφόσον κληθεί, φέρει το βάρος της απόδειξης για την πηγή ή την αιτία προέλευσης ή ότι η εν λόγω προσαύξηση φορολογείται με συγκεκριμένες διατάξεις, ή ότι απαλλάσσεται με ειδική διάταξη. Σε περίπτωση που οι αποδείξεις δεν είναι ικανοποιητικές, η οποιαδήποτε προσαύξηση της περιουσίας χαρακτηρίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από ελευθέρια επαγγέλματα. Η προσαύξηση της περιουσίας μπορεί να αναφέρεται σε κινητή ή ακίνητη περιουσία οποιασδήποτε μορφής, οικόπεδα, σπίτια, αυτοκίνητα, σκάφη, αεροσκάφη, πάσης φύσεως χρεόγραφα, (μετοχές, τοκομερίδια), καταθέσεις, κλπ. Κατά την εφαρμογή αυτών των διατάξεων, για κάθε υπόθεση που ελέγχεται, πιθανόν να προκύπτουν συγκεκριμένα προβλήματα, τα οποία πρέπει να ελέγχονται και να αντιμετωπίζονται το κάθε ένα ξεχωριστά και μεμονωμένα με τις δικές του ιδιαιτερότητες. Από τα παραπάνω προκύπτει ότι οι φορολογούμενοι, οι υποθέσεις των οποίων ελέγχονται, μπορούν να δικαιολογήσουν την οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας με επιπλέον εισοδήματα τα οποία δεν εμφανίζονται στη φορολογική τους δήλωση, επικαλούμενοι τα επιπλέον έσοδα που είχαν αποκτήσει από τις πιο πάνω δραστηριότητες και εφόσον αυτά αποδεικνύονται. Σε κάθε περίπτωση, οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας διαπιστωθεί κατά τον έλεγχο, προκειμένου να φορολογηθεί ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθερίων επαγγελμάτων, απαιτείται να ελέγχονται και να συνεκτιμώνται τα πραγματικά στοιχεία, όπως αναφέρονται παραπάνω, και επίσης να ελέγχονται και να συνεκτιμώνται οι τυχόν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων, που αποτελούν ή όχι τεκμήρια απόκτησης περιουσιακών στοιχείων όπως ορίζεται από τις διατάξεις των άρθρων 17 και 18 του Κ.Φ.Ε.

Επειδή η Φορολογική Διοίκηση διενεργεί φορολογικό έλεγχο από τα γραφεία της με βάση τις οικονομικές καταστάσεις, δηλώσεις, και λοιπά έγγραφα που υποβάλλει ο φορολογούμενος, καθώς και έγγραφα και πληροφορίες που έχει στην κατοχή της εξετάζοντας πάντα τα πραγματικά περιστατικά.

Επειδή όπως προκύπτει από την οικεία έκθεση ελέγχου του προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ ΓΛΥΦΑΔΑΣ, ο έλεγχος κατόπιν διεξοδικής ανάλυσης και επεξεργασίας της κίνησης (χρεώσεις/πιστώσεις) του συνόλου των τραπεζικών λογαριασμών του ελεγχόμενου, προσδιόρισε εισοδήματα του έτους 2011 από πρωτογενείς τραπεζικές καταθέσεις, ύψους συνολικά 32.184,08 €.

Το ως άνω τελικό ποσό, ο έλεγχος, λόγω του ότι οι κληρονόμοι του θανόντα καθώς και ο ίδιος ο προσφεύγων δεν προσκόμισαν στον έλεγχο αλλά ούτε και στην υπηρεσία μας ως όφειλαν, λόγω ότι έφεραν το βάρος της απόδειξης σύμφωνα με τις ως άνω διατάξεις, κανένα αποδεικτικό στοιχείο ή έγγραφο από το οποίο να προκύπτει η πηγή προέλευσης αυτού, το θεώρησε απόκρυψη φορολογητέας ύλης και το καταλόγισε ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθερίων επαγγελμάτων σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου της παρ. 3 του άρθρου 48 του Ν.2238/1994 όπως τροποποιήθηκε, και ως εκ τούτου, οι ισχυρισμοί του προσφεύγοντα δεν ευσταθούν και απορρίπτονται.

Επειδή, οι διατάξεις του ΑΚ ορίζουν, ότι:

Άρθρο 1710. Έννοια

“Κατά το θάνατο του προσώπου η περιουσία του ως σύνολο (κληρονομία) περιέρχεται από το νόμο ή από διαθήκη σε ένα ή περισσότερα πρόσωπα (κληρονόμοι).

Η κληρονομική διαδοχή από το νόμο επέρχεται όταν δεν υπάρχει διαθήκη, ή όταν η διαδοχή από διαθήκη ματαιωθεί ολικά ή μερικά”.

Άρθρο 1711. Ύπαρξη κληρονόμου

“Κληρονόμος μπορεί να γίνει εκείνος που κατά το χρόνο της επαγωγής βρίσκεται στη ζωή ή έχει τουλάχιστον συλληφθεί. Κληρονόμος μπορεί να γίνει και το τέκνο που γεννήθηκε ύστερα από μεταθανάτια τεχνητή γονιμοποίηση. Χρόνος της επαγωγής είναι ο χρόνος θανάτου του κληρονομούμενου.”

Άρθρο 1846. Αυτοδίκαιη κτήση

“Ο κληρονόμος αποκτά αυτοδικαίως την κληρονομία μόλις γίνει η επαγωγή, με την επιφύλαξη της διάταξης του άρθρου 1198”.

Άρθρο 1884.

“Αν οι κληρονόμοι είναι περισσότεροι, η κληρονομία γίνεται κοινή κατά το λόγο της μερίδας του καθενός. ...”

Άρθρο 1885. Μερисμός απαιτήσεων και χρεών

“Οι απαιτήσεις και τα χρέη της κληρονομιάς διαιρούνται αυτοδικαίως μεταξύ των συγκληρονόμων ανάλογα με τη μερίδα του καθενός”.

Άρθρο 1901. Ευθύνη απλού κληρονόμου

“Ο κληρονόμος ευθύνεται και με τη δική του περιουσία για τις υποχρεώσεις της κληρονομιάς. Οι κληροδοσίες και οι τρόποι εκπληρώνονται μετά τις λοιπές υποχρεώσεις”.

Επειδή, σύμφωνα με τις ως άνω διατάξεις, κατά τον θάνατο ενός προσώπου, η περιουσία του περιέχεται από το νόμο ή από διαθήκη στους κληρονόμους, η δε απόκτηση της κληρονομιάς από τον κληρονόμο γίνεται αμέσως και αυτοδικαίως από της επαγωγής της, δηλαδή από το χρόνο του θανάτου του κληρονομούμενου. Περαιτέρω οι απαιτήσεις και τα χρέη της κληρονομιάς διαιρούνται αυτοδικαίως μεταξύ όλων των κληρονόμων. Ως εκ τούτου οι ισχυρισμοί του προσφεύγοντα, ότι δεν είχε καμία σχέση με τον κληρονομούμενο, ότι δεν ευθύνεται για χρέη κλπ, δεν ευσταθούν και απορρίπτονται ως νόμω και ουσία αβάσιμοι.

Περαιτέρω με τις διατάξεις του ΑΚ, ορίζεται, ότι:

Άρθρο 1847. Αποποίηση

“Ο κληρονόμος μπορεί να αποποιηθεί την κληρονομία μέσα σε προθεσμία τεσσάρων μηνών που αρχίζει από τότε που έμαθε την επαγωγή και το λόγο της. Στην επαγωγή από διαθήκη η προθεσμία δεν αρχίζει πριν από τη δημοσίευση της διαθήκης.

Αν ο κληρονομούμενος είχε την τελευταία κατοικία του στο εξωτερικό ή αν ο κληρονόμος έμαθε την επαγωγή όταν διέμενε στο εξωτερικό, η προθεσμία είναι ενός έτους.

Η προθεσμία αναστέλλεται από τους ίδιους λόγους που αναστέλλεται και η παραγραφή”.

Άρθρο 1848. Δήλωση αποποίησης

“Η αποποίηση γίνεται με δήλωση στο γραμματέα του δικαστηρίου της κληρονομιάς. Για αποποίηση που γίνεται με αντιπρόσωπο απαιτείται ειδική πληρεξουσιότητα με συμβολαιογραφικό έγγραφο.

Το δημόσιο δεν μπορεί να αποποιηθεί την κληρονομία που του έχει επαχθεί εξ αδιαθέτου”.

Άρθρο 1850.

“Η αποποίηση είναι άκυρη, αν γίνει μετά την πάροδο της προθεσμίας για αποποίηση. Αν περάσει η προθεσμία, η κληρονομία θεωρείται ότι έχει γίνει αποδεκτή”.

Άρθρο 1857. Αμετάκλητο της αποποίησης

“Η αποδοχή ή η αποποίηση της κληρονομιάς είναι αμετάκλητη.

Η αποδοχή ή η αποποίηση που οφείλεται σε πλάνη ή απειλή ή απάτη κρίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις για τις δικαιιοπραξίες · η αγωγή για την ακύρωσή τους παραγράφεται μετά ένα εξάμηνο.

Η πλάνη σχετικά με το ενεργητικό ή το παθητικό της κληρονομιάς δεν θεωρείται ουσιώδης.

Οι διατάξεις του άρθρου αυτού εφαρμόζονται και σε αποδοχή που συνάγεται από την παραμέληση της προθεσμίας για αποποίηση”.

Επειδή, ο προσφεύγων, στις 21.12.2017, προσήλθε στη Γραμματεία του Ειρηνοδικείου Αθηνών, και δήλωσε ότι, *“αποποιείται την κληρονομιά του που πέθανε στις 24.07.2016 στη ΛΕΡΟ κατοίκου στη ζωή, η οποία έχει επαχθεί εξ αδιαθέτου και στην οποία δεν αναμείχθηκε μέχρι σήμερα, ούτε θα αναμειχθεί στο μέλλον. Δηλώνει ότι υποβάλλει τη δήλωση αυτή σήμερα λόγω ουσιώδους πλάνης διότι την 21.08.2017 πληροφορήθηκε ότι ο αποβιώσας ελέγχεται για ανακριβείς φορολογικές δηλώσεις”* (αριθμός έκθεσης/2017 – Ειρηνοδικείο Αθηνών – τμήμα Εκούσιας).

Επειδή, σύμφωνα με την ανωτέρω διατάξη (αρ. 18747 ΑΚ), η προθεσμία για την αποποίηση της κληρονομιάς θανόντος είναι τετράμηνη και αρχίζει και υπολογίζεται από το χρονικό σημείο που ο κληρονόμος έμαθε την επαγωγή και τους λόγους της. Από την ανωτέρω διάταξη, σε συνδυασμό με το

άρθρο 1850 του ΑΚ, συνάγεται, εξ αντιδιαστολής, ότι μετά την άπρακτη παρέλευση του ανωτέρω κρίσιμου χρόνου επέρχεται κατά πλάσμα δικαίου (“...θεωρείται...”) αποδοχή κληρονομιάς.

Επίσης, κατά το άρθρο 1857 εδ. β περ. α΄, γ΄ και δ΄ του ίδιου Κώδικα, η αποδοχή της κληρονομιάς που οφείλεται σε πλάνη κρίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις για τις δικαιοπραξίες, η δε πλάνη σχετικά με το ενεργητικό ή το παθητικό της κληρονομιάς δεν θεωρείται ουσιώδης, ενώ οι διατάξεις του άρθρου αυτού εφαρμόζονται και σε αποδοχή που συνεπάγεται από την παραμέληση της προθεσμίας για αποποίηση, κατά δε το άρθρο 1901 εδ. α ΑΚ ο κληρονόμος ευθύνεται και με τη δική του περιουσία για τα χρέη της κληρονομιάς.

Κατά τα άρθρα πάλι 140 και 141 ΑΚ, αν κάποιος καταρτίζει δικαιοπραξία και η δήλωση του δεν συμφωνεί, από ουσιώδη πλάνη, με τη βούληση του, έχει δικαίωμα να ζητήσει την ακύρωση της δικαιοπραξίας. **Η πλάνη είναι ουσιώδης, όταν αναφέρεται σε σημείο τόσο σπουδαίο για την όλη δικαιοπραξία, ώστε, αν το πρόσωπο γνώριζε την πραγματική κατάσταση, δεν θα επιχειρούσε την δικαιοπραξία.** Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει, ότι η αποδοχή της κληρονομιάς, που συνάγεται από την παραμέληση της προθεσμίας αποποίησης, μπορεί να προσβληθεί από τον κληρονόμο λόγω πλάνης, όταν η αποδοχή, που συνάγεται με τον τρόπο αυτό κατά πλάσμα του νόμου, δεν συμφωνεί με τη βούληση του, από ουσιώδη πλάνη, δηλαδή από άγνοια ή εσφαλμένη γνώση της καταστάσεως, που διαμόρφωσε τη βούληση του, όταν αυτή αναφέρεται σε σημείο τόσο σπουδαίο για την αποδοχή της κληρονομιάς, ώστε αν ο κληρονόμος γνώριζε την αληθινή κατάσταση, ως προς το σημείο αυτό, δεν θα άφηνε να παρέλθει άπρακτη η προθεσμία αποποιήσεως.

Η εσφαλμένη δε γνώση ή άγνοια, που δημιουργεί τη μεταξύ βουλήσεως και δηλώσεως διάσταση, η οποία, όταν είναι ουσιώδης, θεμελιώνει δικαίωμα προσβολής της δηλώσεως λόγω πλάνης, μπορεί να οφείλεται και σε άγνοια ή εσφαλμένη γνώση των προαναφερθεισών νομικών διατάξεων για αποδοχή της κληρονομιάς (Ολομ. ΑΠ 3/1969, ΑΠ 496/13, 1087/10)

Επειδή, σύμφωνα με τα ανωτέρω και από τα στοιχεία του φακέλου, δεν προκύπτει, ότι, ο προσφεύγων άσκησε αγωγή για να ακυρωθεί λόγω πλάνης η πλασματική, λόγω άπρακτης παρέλευσης τετραμήνου προς αποποίηση, αποδοχή κληρονομιάς του, και ως εκ τούτου η ως άνω σχετική δήλωση δεν γίνεται δεκτή.

Επειδή, το άρθρο 13 Δικαίωμα πραγματικής προσφυγής, του Ν.Δ. 53/1974 Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ), ορίζει, ότι: *‘Παν πρόσωπον του ο ποίου τα αναγνωριζόμενα εν τη παρούση Συμβάσει δικαιώματα και ελευθερίες παρεβιάσθησαν, έχει το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής ενώπιον εθνικής αρχής, έστω και αν η παραβίασις διεπράχθη υπό προσώπων ενεργούντων εν τη εκτελέσει των δημοσίων καθηκόντων του.’*

Επειδή, δεν παραβιάσθηκαν οι διατάξεις του άρθρου 13 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων καθώς στον προσφεύγοντα κοινοποιήθηκε Σημείωμα Διαπιστώσεων του άρθρου 28 ν. 4174/2013, οι δε υποβληθείσες απόψεις του, λήφθηκαν υπόψη από την αρμόδια φορολογική αρχή, πριν το τελικό της πόρισμα. Εξάλλου, η έκθεση ελέγχου, που συνιστά την αιτιολογία της καταλογιστικής του φόρου πράξεως, είναι σαφής, ειδική και επαρκής, δεν είναι αόριστη που να ισοδυναμεί με ανυπαρξία αυτής και να καθιστά την προσβαλλόμενη πράξη νομικώς πλημμελή. Σκοπός δε, της αιτιολογίας, είναι η δημιουργία δυνατότητας ελέγχου τόσο από τον διοικούμενο, όσο και από το Δικαστήριο, κατά πόσο η διοικητική πράξη, εκδόθηκε για τη διασφάλιση του διοικουμένου και κατά πόσο είναι σύμφωνη ή βρίσκεται σε αρμονία προς τους κανόνες δικαίου, που καθορίζουν το πλαίσιο της νομιμότητας. Ως εκ τούτου, ο ισχυρισμός του προσφεύγοντα δεν ευσταθεί και απρρίπτεται.

Επειδή με τις διατάξεις της παρ. 17 του άρθρου 72 του Ν. 4174/2013, ορίζεται ότι: *« Για πράξεις διορθωτικού προσδιορισμού φόρου που αφορούν εν γένει φορολογικές υποχρεώσεις, χρήσεις, περιόδους ή υποθέσεις έως και τις 31.12.2013 επιβάλλεται, αντί του πρόσθετου φόρου του άρθρου 1 του ν. [2523/1997](#), πρόστιμο που ισούται με το άθροισμα του προστίμου των άρθρων 58, 58Α παράγραφος 2 ή 59 του παρόντος κατά περίπτωση, πλέον του τόκου του άρθρου 53 του παρόντος, ο*

ο οποίος υπολογίζεται από την 1.1.2014 και μέχρι την έκδοση του εκτελεστού τίτλου, εφόσον αυτό συνεπάγεται επιεικέστερη μεταχείριση του φορολογούμενου. Σε κάθε περίπτωση, μετά την απόκτηση του εκτελεστού τίτλου εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 53 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας.».

(Η παράγραφος 17, τέθηκε όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 49 του ν. [4509/2017](#) (ΦΕΚ Β' 201/22-12-2017) και ισχύει από 01/01/2018, σύμφωνα με την παράγραφο 6 του ιδίου άρθρου 49.).

Ειδικότερα, η ΠΟΛ 1003/2018 αναφέρει, μεταξύ άλλων, ότι επί των εκκρεμών υποθέσεων της παρ. 2 του άρθρου 49 του Ν. 4509/2017, η εφαρμογή της επιεικέστερης κύρωσης σύμφωνα με τα οριζόμενα στη διάταξη αυτή, **λαμβάνει χώρα με βάση απόφαση της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών** ή απόφαση των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων ή του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Από τα ως άνω αναφερθέντα προκύπτει ότι η Δ.Ε.Δ. οφείλει από την 01/01/2018, κατά την έκδοση των αποφάσεων επί ενδικοφανών προσφυγών να εφαρμόζει τις συνδισσόμενες διατάξεις των παρ. 1 και 2 του Ν. 4509/2017, σε κάθε υπόθεση, ασχέτως του αποτελέσματος αυτής και άσχετα από το γεγονός εάν ο προσφεύγων επικαλείται ή όχι την εν λόγω διάταξη.

Επειδή με τις διατάξεις του άρθρου 58 του Ν. 4174/2013, ορίζεται ότι « παρ. 1. Αν το ποσό του φόρου που προκύπτει με βάση φορολογική δήλωση υπολείπεται του ποσού του φόρου που προκύπτει με βάση το διορθωτικό προσδιορισμό φόρου που πραγματοποιήθηκε από τη Φορολογική Διοίκηση, ο φορολογούμενος υπόκειται σε πρόστιμο επί της διαφοράς ως εξής:

α) δέκα τοις εκατό (10%) του ποσού της διαφοράς, εάν το εν λόγω ποσό ανέρχεται σε ποσοστό από πέντε (5%) έως είκοσι (20%) τοις εκατό του φόρου που προκύπτει με βάση τη φορολογική δήλωση,

β) είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) του ποσού της διαφοράς, αν το εν λόγω ποσό υπερβαίνει το ποσοστό είκοσι τοις εκατό (20%) έως πενήντα τοις εκατό (50%) του φόρου που προκύπτει με βάση τη φορολογική δήλωση,

γ) πενήντα τοις εκατό (50%) του ποσού της διαφοράς, αν το εν λόγω ποσό υπερβαίνει σε ποσοστό το πενήντα τοις εκατό (50%) του φόρου που προκύπτει με βάση τη φορολογική δήλωση.».

Επειδή με τις διατάξεις του άρθρου 53 του Ν. 4174/2013, ορίζεται ότι « παρ. 1. Αν οποιοδήποτε ποσό φόρου δεν καταβληθεί εντός της νόμιμης προθεσμίας καταβολής, ο φορολογούμενος υποχρεούται να καταβάλει τόκους επί του εν λόγω ποσού φόρου για τη χρονική περίοδο από την επόμενη μέρα της λήξης της νόμιμης προθεσμίας. Σε περίπτωση εκπρόθεσμης ή τροποποιητικής δήλωσης καθώς και σε περίπτωση εκτιμώμενου, διορθωτικού ή προληπτικού προσδιορισμού του φόρου, ως αφετηρία υπολογισμού των τόκων λαμβάνεται η λήξη της προθεσμίας κατά την οποία θα έπρεπε να είχε αρχικά καταβληθεί, βάσει του νόμου, ο φόρος που προκύπτει από την εκπρόθεσμη ή τροποποιητική δήλωση ή από την πράξη προσδιορισμού.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

την **απόρριψη** της με αριθ. πρωτ./12.01.2018 ενδικοφανούς προσφυγής του Α.Φ.Μ., και την επικύρωση της κάτωθι πράξης:

της υπ' αριθμ./**07.12.2017** Οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος, διαχειριστικής χρήσης 2011, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΓΛΥΦΑΔΑΣ

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση :

Η φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου με βάση την παρούσα απόφαση διαμορφώνεται ως εξής :

ΧΡΗΣΗ 2011	ΒΑΣΕΙ ΕΛΕΓΧΟΥ	ΒΑΣΕΙ ΑΡΘΡ 49 Ν. 4509/17	ΒΑΣΕΙ ΑΠΟΦΑΣΗΣ
Διαφορά φόρου	9.440,28 €	9.440,28	9.440,28
Πρόσθετος Φόρος λόγω ανακρίβειας	11.328,34 €	-	-
Πρόστιμο παρ. 1 ^α άρ. 58 Κ.Φ.Δ. 25%	-	4.720,14	4.720,14
Τόκος άρ. 53 Κ.Φ.Δ. 0,73% * 53 μ. =38,69%	-	3.652,44	3.652,44
Εισφορά αλληλεγγύης	801,87 €	801,87	801,87
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ	21.570,49 €	18.614,73	18.614,73

Πρόσθετος φόρος άρ. 1 ν. 2523/97 = 11.328,34 € > Πρόστιμο παρ. 1 άρ. 49 ν. 4509/2017 = (4.720,14 + 3.652,44) 8.372,58 €. Συνεπώς, επιβάλλεται η επιεικέστερη κύρωση, ήτοι 8.372,58 €.

Η παρούσα απόφαση να κοινοποιηθεί από αρμόδιο όργανο με τη νόμιμη διαδικασία στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ
ΤΗΣ ΥΠΟΔ/ΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

**Ο/Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΑΚΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.